ନନ୍ଦ ରାମଙ୍କ ବିଧବା ଶ୍ରୀମତୀ ଚାଟ୍ରୋ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ସହାୟକ ସଞ୍ଚାଳାକ ଚକବନ୍ଦୀ, ମିରଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଡିସେମ୍ବର 11,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ୟୁ. ପି. ଜମିନ୍ଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମ, 1950: ଧାରା 171,172 ଏବଂ 174 ।

ଜେ ଜମିଦାରୀ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାର କିଣିଥିଲେ – ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଟି. କୁ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯିଏ 1947-48ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ – ଟି. ଜଣେ ଭୂମିଦାର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଜେ ଏକ ଭୂମିଦାର ଥିଲେ – ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ଯେ ଟି କିମ୍ବା ଜେ. ର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କିଏ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଟି. ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ଜେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବିନା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବାରୁ, ଉତ୍ତରାଧିକାର ଧାରା 172 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ରମରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର ହେବ – ଦର୍ଶାଯାଇଛି – ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ ନୁହେଁ କାରଣ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ କେବଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଥିଲା; ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ଅଧିକାର ଯାହା କେବଳ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ଥିଲା ତାହା ସେହି ଅଧିକାର ସହିତ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଭାବେ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଟି ର ଭାଇ ଧାରା 172 ଅଧୀନରେ ହକଦାର ନଥିଲେ – କେବଳ ଧାରା 174 ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ।

ଅଭ୍ୟାସ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା - ଅପିଲ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନୂତନ ଆଳ ଉଠାଇବା - ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟତା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 669/1980

ସି ଏମ୍ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ପି ସଂଖ୍ୟା 1949/1973ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 8.5.79 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଡି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ ପି. ଡି. ଶର୍ମା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ପି. ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ ପି.ସଂଖ୍ୟା 1894/73ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମେ 8,1979 ତାରିଖ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ସ୍ୱୀକୃତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଜଣେ ଜଲ୍ଲୋ 1933 ରେ ଜମିନ୍ଦାରୀ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାର କିଣିଥିଲେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଖୁଦଖସ-ଧାରକ ହୋଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାର-ଧାରକ । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଟୁଣ୍ଡାକୁ ଜଣେ ରୟତ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯିଏ 1358 F, ଅର୍ଥାତ୍, 1947-48ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । 1359 F , ଅର୍ଥାତ୍, 1948-49 ମସିହାରେ ୟୁ. ପି. ଜମିନ୍ଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଅଧିନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଜିଆବାଦ ନାମରେ ନାମିତ ହୋଇଥିବା ମିରଟ ଜିଲ୍ଲାର ହାପୁଡ଼ର ନଚରା ତହସିଲ ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦାନାୱାଲି @ଅଜ୍ଞା ଠାରେ ଖାତା ନମ୍ବର 76,96 ଏବଂ 108 ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଟୁଣ୍ଡା କିମ୍ବା ଜଲ୍ଲୋଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କିଏ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ? ଏକତ୍ରୀକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଟୁଣ୍ଡାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ଅଧସ୍ତନ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଜଲ୍ଲୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ମାଲିକାନା ଅଧିକାରରେ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ୟୁ. ପି. ଜମିନ୍ଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଏବଂ ଭୂ ସଂସ୍କାର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 174 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ଲାଗୁ ହେବ ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ରିଟ୍ ଅବେଦନରେ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଟୁଣ୍ଡାର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 172ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ; ସେ ଟୁଣ୍ଡାର ବିଧବା ଭାବରେ ସେହି ଆଇନଗତ ଅଧିକାରରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର, ଧାରା 172 ରେ ସୂଚିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଯିବ । ତେଣୁ ଟୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଭାଇ ବୀରବଲ ଅପିଲକାରୀ-ଟୁଣ୍ଡା ଏବଂ ଜଲ୍ଲୋଙ୍କ ଝିଅଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ପାଇବେ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ କି?

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଅଧିନିୟମ 171 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାଧିକାରର ସାଧାରଣ ଆଦେଶ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ମାନିନିଏ ଯେ ଧାରା 169 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭୂମିଦାର କିମ୍ବା ଆସାମି, ଜଣେ ପୁରୁଷ ହୋଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଅଂଶରେ ତାଙ୍କର

ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ସେଥିରେ ପରିକଳ୍ପିତ ଉତ୍ତରାଧିକାର କ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହେବ । ଯେହେତୁ ଟୁଣ୍ଡା ଉପୋରୋକ୍ତ ଖାତା ସଂଖ୍ୟାରେ ଜମିର ଭୂମିଦାର ନଥିଲେ, ତେଣୁ ଧାରା 171ର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ । ଧାରା 172 ଉତ୍ତରାଧିକାରକୁ ଏହିପରି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥାଏ:

> "172.ବିଧବା *ଭାବରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଧାରଣ କରିଥିବା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍ତରାଧିକାର (1) ଯେତେବେଳେ ଜଣେ* ଜମିଦାର, କିମ୍ବା ଆସାମି ଯିଏ ନ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ତାରିଖ ପରେ, କୌଣସି ଅଂଶରେ (a) ବିଧବା ଭାବରେ ଏକ ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଉତ୍ତରାଧିକାରରେ ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିପରି ଜମିଦାର ଉକ୍ତ ତାରିଖର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଜମିର ଜଣେ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ଥିଲେ ଯାହା ଅଂଶରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା କିମ୍ବା ଏକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହାର ରୟତ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, କିମ୍ବା ଅବଧରେ ଏକ ପୂର୍ବ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଦଖଲ ରୟତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଅବଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସର୍ତ୍ତରେ ରୟତ ଭାବରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଶେଷ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କିମ୍ବା ରୟତଙ୍କ ନିକଟତମ ଜୀବିତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେବେ (ଏହିପରି ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଧାରା 171ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି) । "

ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି:ଜଲ୍ଲୋ ଟୁଣ୍ଡାର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ହାସଲ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ କି ? ଯେପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଟୁଣ୍ଡା ଜଣେ ଭୂମିଦାର ନ ଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷରେ, ଜଲ୍ଲୋ ଭୂମିଦାର ଥିଲେ । ଯଦିଓ ଟୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଜୀବନକାଳରେ ଭୂମିରେ ଜଣେ ରୟତ ଭାବେ ଆସାମୀର ଅଧିକାର ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ, ଆସାମୀର ଅଧସ୍ତନ ଅଧିକାର ଜଲ୍ଲୋଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମିଦାରୀ ଉଚ୍ଚତର ଅଧିକାର ସହିତ ମିଶିଗଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଧାରା 172 ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରାଧିକାର କାହା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା । ଧାରା 174 ଏହିପରି ଭାବେ ପରିକଳ୍ପନା ହୋଇଛି:

> "ଅନ୍ୟଥା ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ଧାରଣ କରୁଥିବା ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାର:-ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭୂମିଦାର କିମ୍ବା ଆସାମି (ଆଦେଶ 171 କିମ୍ବା 172 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ଏକ ଭୂମିଦାର କିମ୍ବା ଆସାମି ବ୍ୟତୀତ) ଯିଏ ଜଣେ ମହିଳା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି, ଅଂଶରେ ତାଙ୍କର ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉତ୍ତରାଧିକାର କ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହେବ:
>
> a) ପୁତ୍ର ....
>
> b) ସ୍ୱାମୀ ......
>
> c) ଝିଅ......"

ଏଥିରୁ ଜଣାପଡୁଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଜଲୋ ବିନା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବା ଧାରା 171 କିମ୍ବା 172 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରାଧିକାର ସେଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ପୁଅମାନଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଂଶଧର ଝିଅମାନଙ୍କ ହୋଇଥାଏ । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଝିଅ ହୋଇଥିବାରୁ, ଖଣ୍ଡ (e) ରୁ (i) ରେ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମତ ଯେ ଜଲ୍ଲୋ ଟୁଣ୍ଡାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ବିନା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଉତ୍ତରାଧିକାର ଧାରା 172 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଧରାରେ ରହିବ, ଆଇନରେ ସଠିକ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଜଲ୍ଲୋଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଟୁଣ୍ଡାଙ୍କ ସମେତ 8 ଜଣ ରୟତ ଥିଲେ ଏବଂ ବୀରବଲ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ଉତ୍ତରିଧିକାରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହୋଇଥିବାରୁ ଟୁଣ୍ଡାର ମାଲିକାନାର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତି ପାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହକଦାର । ଏହାର ସମର୍ଥନରେ, ସେ ୟୁ. ପି. ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 40 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏଭଳି ତର୍କ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇନଥିଲା । ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଟୁଣ୍ଡା ହେଉଛନ୍ତି ରୟତ ଏବଂ ସେ ବିନା ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଜଲ୍ଲୋ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାରର ରୟତ ଭାବରେ ଉପଯୁକ୍ତ-ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଆଧାରରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ଅଧିନିୟମ 172କୁ ଲାଗୁ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାର କରିଛୁ ଯେ ଜଲ୍ଲୋ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର କେବଳ ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ଥିଲା; ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱର ଅଧିକାର ଯାହା କେବଳ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ୱତ୍ୱାଧିକାର ଭାବରେ ସେହି ଅଧିକାର ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ବୀରବଲ ଧାରା 172 ଅନୁଯାୟୀ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି । କେବଳ ଧାରା 174 ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଲାଗୁ ହେବ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଫଳସ୍ୱରୂପ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଚାଡ୍ରୋ ବନାମ ସହାୟକ ସଞ୍ଚାଳକ ଚକବନ୍ଦୀ

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ବୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।